

Bollmann (CD):

CD kan ikke støtte forslaget, men jeg vil gerne stille følgende spørgsmål til forslagsstillerne: når nu de konservative, som man forudsætter, optager dette forslag, vil man så komme med et forslag, der går på kloakarbejdere, fiskere og stjerneskespillere?

Flygaard (DR):

Retsforbundet synes, at det foreliggende lovforslag er et brud på en almindelig lighedsgrundsætning, og kan derfor ikke medvirke til dets gennemførelse.

Glistrup (FP):

Der står i retsforbundets program, at man vil modvirke indkomstskatten; har man tænkt sig at gøre det på den måde, at man afskaffer indkomstskatten fra den ene dag til den anden? Må man ikke begynde ét sted? Er det så ikke både teknisk og samfundsøkonomisk et fornuftigt sted at begynde dér, hvor vi har gjort det i dette forslag?

Hr. Camre glædede mig med den historiske forelæsning, han begyndte med, hvor han helt rigtigt sagde, at i middelalderen var adelen skattefri – det var dem, der havde magten – så kom socialdemokratiet til, og så blev fagforbund, sociale boligselskaber o. lign. skattefri, og nu, hvor fremskridtspartiet kommer til, er det dem, der laver håndens arbejde, dem, der gør nytte i samfundet, der bliver skattefri. Dette er et udtryk for, at vi repræsenterer forskellige interesser. At de pampereinteresser, som socialdemokratiet repræsenterer, i øjeblikket er skattefri, er helt i orden, men når fremskridtspartiet tager regeringsmagten over, er det søfolk, kloakarbejdere og sådanne personer, som bliver skattefri.

Hr. Bollmann spurgte mig, om det var meningen, at vi skulle gå videre til kloakarbejdere m. fl., når søfolkene havde fået skattefrihed. Ja, det er fuldstændig rigtigt, det er det, vi vil, for vi har nemlig fundet ud af, at det, der ødelægger det danske samfund, er indkomstskatten, skatten på arbejde. Det er den, der er årsag til alle vore vanskeligheder med arbejdsløshed, betalingsbalanceunderskud, høj rente, og hvad der ellers plager det danske samfund. Det siger sig selv, at når et gode som arbejdskraften bliver behandlet på den måde, som den gør i et system, der har verdens højeste indkomstskat, bliver resulta-

et, at arbejdskraften får så misliebige betingelser, som den har i Danmark, og skal der føres arbejderpolitik i dette land, må det derfor først og fremmest ske ved at få afskaffet indkomstskatten på arbejdet. Der må man imidlertid tage ét skridt ad gangen; vi har aldrig været noget utopisk parti, vi har altid været realitetsnære i alt, hvad vi foretager os, og derfor begynder vi altså med det lille skridt, det, som er teknisk muligt og prove-numæssigt overskueligt, nemlig med den branche, som der i vor nuværende situation, hvor socialdemokratiske ministre – bevares, sammen med visse Q'er, M'er, B'er og F'er osv. – har fået ødelagt landets betalingsbalance, er særlig grund til at begynde med, fordi den er det mest valutastyrkende erhverv.

Hr. Anders Poulsen var af den opfattelse – eller det stod i hvert fald i det manuskript, som hr. Ellemann-Jensen havde efterladt til ham, men nu skal jeg ikke være for hård ved hr. Anders Poulsen, for jeg kunne nok høre, hvem der havde formet det manuskript – at når nogen virkelig kom med fremsynede tanker, som ville redde Danmark ud af vanskelighederne, må man kalde det for paradenumre. Når nye synspunkter kæmper sig frem, bliver de selvfølgelig ikke vedtaget hverken den første dag eller det næste år eller 2 eller 3 år efter, men så må man simpelt hen fortsætte med at kæmpe for dem, holde debatten levende om det, og det er det, der sker med dette forslag her. Det er i grunden også den måde, samfundet udvikler sig på, nemlig ved, at nytænkere, som ikke er hilde-de i alle eksisterende fordomme – her er det f. eks. indkomstskattesystemet – hele tiden gør opmærksom på det og skaber debat om tingene; kun på den måde forbedrer vi vores skattesystem. Hvis hr. Anders Poulsen mener, at det eneste fornuftige, der kan gøres ved skattelovgivningen, er det, der kan samles flertal for i denne sal, som f. eks. formue-skatten, selskabsskatten, landbrugsgrundskylden, og hvad der nu ellers kunne samles flertal for, at det er det, som er det realistiske, og at alle andre skattetanker er paradenumre, ja, så jeg er altså ikke så hård i bedømmelsen af hr. Anders Poulsens meningsfæller, som han er af det parti, jeg repræsenterer. Jeg vil meget gerne bekende mig til mangt og meget af det, der f. eks. er skrevet af hr. Fogh Rasmussen og hr. Ove Guldberg og andre om